

השטח השרוף משתרע משני צדדיו של כביש 721 במעלה נחל אורן. צוות "צמח השדה" נסע לדווח שבועיים לאחר השרפה. ב- 22/12/2010. זה דווח מצולם ראשון. הדיווחים הבאים יופיעו בהמשך.

במהלך הנסיעה מתגלים עוד ועוד מראות של היערות השרופים. השרפה לא בערה באותה עצמה בכל המקומות. בין השטחים השרופים ניתן לראות פה ושם כתמים ירוקים שבקרבתם לא היה הרבה חומרי צמחי יבש או שכונן הרוח הסיט את הלהבות מהם והלאה.

גם העצים לא נשרפו במידה שווה. האורנים נשרפו כליל ברוב המקרים. מה שגורם לכך הם החומרים הדליקים שבשרף אשר מתאדים בשרפה, נדלקים ומלבים את האש. ניכר לראות את ההבדלים בעצמת השרפה לפי הגזעים שנשארו בשטח. כרגיל נשרפת הצמרת אך הענפים העבים והגזע נשארים מתיים זקופים בשטח, לפחות בכמה השנים הראשונות.

הסכנה הגדולה שבעצים אלה היא שתוך שנים מעטות, קצוות השורשים התומכים אותם, שכבר אינן חיים, יירקבו ואז ברוחות החורף העצים ותמוטטו. הם ירימו את האדמה שסביבם וישבשו את השטח. הגזעים יישארו מונחים על-פני הקרקע ויפריעו במעבר. אך החמור ביותר הוא שהם עלולים לשמש כחומר הבערה

לשרפה נוספת שתפרוץ בשטח לפני שהעצים יספיקו להתאושש. לכן בשנים הקרובות יפנו את הגזעים השרופים מהמקום. חלקם אולי יישארו כדי לסייע לחזרתן של ציפורים לאזור.

בכמה מקרים נשרפו הגזעים עד הבסיס והבערה כילה גם את צוואר השורש אל מתחת לפני הקרקע. מקומות ישמשו מלכודת לזרעי אורנים שיסחפו ברוח

האורנים יתחדשו ממאגר הזרעים שנשמר בין קשקשי האצטרובלים. חום השרפה וזרמי האוויר היבש מפשקים את קשקשי האצטרובלים ומשחררים את הזרעים החבויים ביניהם.

הראשונים להופיע לאחר השרפה, בעקבות הגם הראשון הם עלי הגיאופיטים, בעלי הבצלים והפקעות. אלה חבויים בקרקע בעומק שלא הושפע מחום השרפה. עליהם מוכנים לגדול מיד עם ההרטבה של מי הגשם. עכשיו כשהוסר כל כיסוי הצמים מעל-פני השטח, הגיאופיטים בולטים יותר מאשר בכל שנה. גם פריחת

תיראה השנה טוב יותר מבכל שנה. לא מפני שהם התרבו בעקבות השרפה, אלה הרי צמחים רב-שנתיים שעוברות ארבע שנים לערך מאז שהם נובטים ועד שהם פורחים. הם השנה גלויים יותר ולכן ניכרים יותר בשטח.

ועלי העירית

הנה הם עלי החצב

והסתונית משלימה את מה שלא הספיקה בסתיו

הנרקיס כבר מרים תפרחות ראשונות

האלון הזה נשרף בחלקו. הוא ורחבי העלים האחרים שבחורש, האלות, שיחי בר-זית, עצי לבנה ואחרים יתחדשו מבסיסיהם שלא נשרפו ויחזרו לתפוס את מקומם.

ניתן גם לראות כבר נבטים ראשונים של חד-שנתיים שגם הם ממהרים לנצל את תנאי האור והחום בשטח להתפתחות מהירה. גם הם יבלטו בשטח השנה יותר מאשר בשנים אחרות

